

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 10333

гр. София, 07.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 164 СЪСТАВ, в закрито заседание на седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА**

като разгледа докладваното от **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА** Гражданско дело № 20231110138129 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 146 ГПК вр. чл. 140 ГПК.

I. Съдът предоставя на страните следния **ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД**:

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл. 344, ал.1, т.1, т.3 вр. с чл.225, ал.1 и т.4 от КТ, както и иски по чл.128, т. 2 КТ, чл. 224 от КТ и чл.225, ал.2 от КТ.

Производството по делото е образувано по искова молба от **Ю. С. С., ЕГН ******* срещу „**Б*******“ **ООД**, ЕИК 130068321, с която ищецът моли от съда ответникът да бъде осъден да му заплати сумата от общо **4 640,00 лв.**, представляващи незаплатени трудови възнаграждения към датата на прекратяване на трудовото правоотношение от 16.06.2023 г., от която сума **780 лв.** – трудово възнаграждение за м. май 2023 г.; **380 лв.** – трудово възнаграждение за м.06.2023 г., **2700 лв.** – допълнително трудово възнаграждение, дължимо за м.май (1800 лв.) и м. юни 2023 г. (900 лв.), представляващо уговорено допълнително плащане между страните, извън посоченото в ТД основно трудово възнаграждение и **780 лв.** - представляващо дължимо обезщетение за неизползван платен годишен отпуск, полагащ се за 2023 г., ведно със законната лихва върху всяка от претендираните главници, считано от 07.07.2023 г. до окончателното им изплащане.

Ищецът твърди също извършеното му със Заповед № 445/16.06.2023 г. уволнение на осн. чл.190, ал.1, т.4 и 7 от КТ да било незаконосъобразно, като сочи като пороци издаването на заповедта от некомпетентен орган, както и че посочените в заповедта нарушения на трудовата дисциплина да не са осъществени от ищеца. Твърди се, че в резултат на незаконното уволнение, ищеца е останал без работа за период от 2 месеца, за който период претендира обезщетение по чл.225, ал.1 от КТ, както и че от 01.08.2023 г. е започнал работа при друг работодател – „Сигурност в бъдещето“ **ООД**, с ЕИК 207156566, г., в която връзка за остатъка от 6 месечния период, претендира обезщетение в размер на разликата между получаваното възнаграждение при новия работодател и получаваното при ответника такова, като не се сочи конкретен размер на обезщетението, но се изразява готовност да се представят доказателства в първото о.с.з. за сключения трудов договор и уговорения размер на ОТВ и БТВ при новия работодател, след което да се уточни размера на този иск. По отношение на иска по чл.344, ал.1, т.4 от КТ ищецът не обосновава правен интерес от предявяването му, с изключение на твърдението, че от вписаното основание за прекратяване на трудовото му правоотношение „доброто му име било опетнено“.

Ищецът **Ю. С. С.**, излага твърдения, че между страните е възникнало трудово правоотношение, въз основа на трудов договор № 685/04.11.2019 г., по силата на който ищецът е бил назначен на длъжността „охранител“ с код по НКПД 54141017, с място на работа: обекти на физическа охрана и 6 месечен срок на изпитване, уговорен в полза на работодателя. Съгласно договора основното трудово възнаграждение било в размер на 560 лв., последно актуализирано до 780 лв., с анекс от 16.03.2023 г. Поддържа, че със заповед № 445/16.06.2023 г., връчена му същия ден, трудовото му правоотношение е било прекратено, поради наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ на осн. чл.190, ал.1, т.7 от КТ за извършени от него тежки нарушения на трудовата дисциплина по чл.187, т.7 от КТ – **„неизпълнение на законните разпореждания на работодателя“, т.8 - „злоупотреба с доверието и уронване на доброто име на предприятието“ и т.9 „увреждане на имуществото на работодателя и разпиляване на материали, суровини, енергия и други средства“**. Сочи се, че по време на ТПО ответникът не е заплатил на ищеца всички полагащи му се трудови възнаграждения за периода до прекратяването му на 16.06.2023 г.

Претендира чистия размер на трудовото възнаграждение. Твърди, че му се полага и обезщетение за неизползван платен годишен отпуск от 20 дни за 2023 г. в размер на 780 лв. Моли за уважаване на исквете. Претендира разноски.

С исковата молба ищецът прилага писмени доказателства. Моли за допускане на съдебно-счетоводна експертиза, която да отговори на поставените в исковата молба задачи относно определяне размера на претендираните трудови възнаграждения и обезщетения във връзка с прекратения трудов договор.

Ответникът „**Б*******“ **ООД**, ЕИК 130068321, редовно уведомен на 12.10.2023 г. за ИМ, в срока по чл.131 от ГПК депозира отговор на исковата молба, като оспорва изцяло предявените искове, като твърди, че след извършване на нормативно определените удържки от РЗ за сметка на работодателя, чистата сума, която следва да получава месечно ищеца възлиза на 754, 79 лв., като не твърди полагащото се трудово възнаграждение за м.май 2023 г. да е било платено. Оспорва дължимостта на претендираното БТВ за м. юни 2023 г., като твърди, че от 01.06.2023 г. ищецът се е самоотлъчил от работа, поради което не му се следва изплащане на такова. Оспорва дължимостта на претендираното обезщетение по чл.224, ал.1 от КТ като твърди, че такова се полага на ищеца, но не за 20, а за 14 работни дни и в размер на 573, 63 лв., а не 780,00 лв., както ищеца претендира. В случай, че съдът намери исквете на ищеца за основателни и доказани, ответника заявява възражение за прихващане със свои насрещни вземания за начислената стойност на ДДФЛ за м.юни 2023 г. в размер на 55,84 лв., стойността на вноската за здравно осигуряване в размер на 14,20 лв. и стойността на невърнатото работно облекло в размер на 207,16 лв. или общо за сумата от 277,20 лв. По отношение на предявените искове по чл.344, ал.1, т.1, т.3 и т.4 от КТ ги оспорва изцяло, намира ги неоснователни и недоказани.

Твърди уволнението да е извършено законосъобразно, заповедта да е издадена от компетентен орган, в лицето на управителя на дружеството, а нарушенията на трудовата дисциплина да са надлежно констатирани, в т.ч. за тях да са сезирани и разследващите органи, доколкото действията осъществяват и състав на престъпление по НК. Представя писмени доказателства и заявява искане за събиране на гласни доказателствени средства, чрез разпит на един свидетел, с показанията на който да се установят твърдените нарушения на трудовата дисциплина, за които е било наложено най-тежкото дисциплинарно наказание „Уволнение“, в т.ч. спазване на процедурата по налагане на наказанието. Противопоставя се на искането за изслушване на ССЧЕ, доколкото размера на претендираните трудови възнаграждения и обезщетения е установим от представените от ответника писмени доказателства – фишове за работна заплата с начислените в тях РЗ и обезщетения за м. май, юни и юли 2023 г.

Безспорни обстоятелства и такива, които не се нуждаят от доказване: Страните не

спорят, че са били обвързани от ТПО по силата на трудов договор № 685/04.11.2019 г., по силата на който ищецът е заемал длъжност „охранител“, с ОТВ в размер на 780 лв. от 01.03.2023 г. Трудовия договор е бил прекратен със заповед № 445/16.06.2023 г., с която на ищеца е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“, което основание е вписано в трудовата книжка.

По допустимостта на исквете:

Искът по чл.344, ал.1, т.4 от КТ съдът намира да е процесуално недопустим и същия като такъв подлежи на прекратяване, по следните съображения: Целената с този иск правна промяна би била успешно постигната при евентуалното уважаване на иска по чл.344, ал.1, т.1 от КТ и признаване на уволнението на ищеца за незаконосъобразно. Между страните не се твърди да е налице спор относно неправилно отразяване на действителното основание за прекратяване на трудовото правоотношение, напротив спора между тях се заключава до законосъобразността на наложеното наказание „уволнение“ имащо за резултат и прекратяване на трудовото правоотношение. Следователно, при уважаване на предявения иск по чл.344, ал.1, т.1 от КТ би се постигнал целения от ищеца правен резултат, заличаване на вписаното в трудовата му книжка основание за прекратяване на ТПО посредством наложено наказание „дисциплинарно уволнение“. Изложеното, прави предявения иск, който не е заявен под условие, недопустим, като ИМ в тази ѝ част подлежи на връщане, а производството на прекратяване.

Разпределение на доказателствената тежест:

По иска с правно основание чл. 128, т. 2 КТ:

В тежест на ищеца е да докаже съществуване на трудовото правоотношение през периода, за който се претендира възнаграждение, полагането на труд през този период и уговорения размер на трудово възнаграждение.

В тежест на ответника е да докаже погасяване на дълга.

По иска с правна квалификация чл. 224 КТ:

В тежест на ищеца е да докаже наличието на трудово правоотношение между страните, уговорен размер на платен годишен отпуск, прекратяването на ТПО и размера на brutното трудово възнаграждение, получено за последен пълен отработен месец, предхождащ прекратяването на ТД, през който ищецът е отработил най-малко 10 работни дни.

Релевантните факти по предявения **иск по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ** са тези по законосъобразността на уволнението: 1. наличие на трудово правоотношение между страните към датата на уволнението, 2. наложено от органа на дисциплинарна власт наказание дисциплинарно уволнение, при спазване установената в КТ процедура – форма и съдържание на заповедта и срокове за налагане, установено нарушение на трудовата дисциплина и съответствие на наложеното наказание с тежестта на нарушението, работодателска компетентност на лицето, подписало заповедта.

Доказателствената тежест за установяване на същите обстоятелства е по т. 1 за ищеца по т. 2 за работодателя – ответник, във връзка с предоставената му от законодателя дисциплинарна власт.

Релевантните факти по иска по **чл. 344, ал.1, т. 3 КТ** са: уважен иск по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ – постановена незаконосъобразност на процесното уволнение и неговата отмяна, оставането на ищеца без работа по причина на уволнението през процесния период и размера на brutното му трудово възнаграждение за последния пълен отработен месец преди уволнението; наличие на трудово правоотношение с друг работодател, в период от 6 месеца след прекратяване на трудовото правоотношение с настоящия ответник, както и размер на БТВ при новия работодател. Доказателствената тежест е за ищеца.

II. По доказателствените искания на страните:

Посочените с исковата молба и писмения отговор писмени доказателства съдът намира да са относими и необходими за правилното решаване на спора и прилагането им по делото следва да бъде допуснато.

Следва да бъде отложено произнасянето по доказателственото искане на ищеца за допускане на ССчЕ, доколкото с ОИМ ответника е представил писмени доказателства, в които се съдържат данни относно размера на БТВ/НТВ, въз основа на които следва да се определят дължимите се на ищеца възнаграждения/обезщетения, в случай на основателност на предявените искове.

Следва да се допуснат поисканите от ответника гласни доказателствени средства чрез разпита на един свидетел, за установяване на посочените в ОИМ обстоятелства и факти.

Съдът намира предявените искове за редовни и допустими (с изключение на иска по чл.344, ал.1, т.4 от КТ), като след осъществяване на процедурата по чл. 131 ГПК и след преглед на направените от страните доказателствени искания, на осн. чл. 140, ал. 1 ГПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по иска с правно основание чл.344, ал.1, т.4 от КТ, като недопустимо, поради липса на правен интерес от воденето му.

НАСРОЧВА делото в о. с. з. за 17.05.2024 г., от 10,00 ч., за която дата да се призоват страните, като им се връчи препис от настоящото определение.

ДОПУСКА приложените към исковата молба и отговора на исковата молба, писмени доказателства.

ДОПУСКА събиране на гласни доказателствени средства, чрез разпит на един свидетел на страната на ответника, за установяване на посочените в ОИМ факти и обстоятелства, при режим на довеждане.

ОТЛАГА произнасянето по доказателственото искане на ищеца за допускане на ССчЕ, най-късно до първото по делото о.с.з., в зависимост от процесуалното поведение на страните.

УКАЗВА на страните, че в едноседмичен срок от получаване на определението могат да вземат становище по доклада и да предприемат съответните процесуални действия, включително представят доказателства за релевантните факти, за които им е възложена доказателствена тежест и за които до момента не са посочили такива, като в противен случай губят възможността да сторят това по-късно.

НАПЪТВА СТРАНИТЕ КЪМ СПОГОДБА. Указва на страните, че доброволното /извънсъдебно уреждане на отношенията е най-взаимоизгодният за тях ред за разрешаване на спора.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способа медиация.

Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието. Медиацията е платена услуга. Към Софийски районен съд действа Програма „Спогодби”, която предлага безплатно провеждането на медиация от медиатори и съдии и е отворена за всички страни по висящи граждански дела в СРС.

Повече информация за Програма „Спогодби” можете да получите в Центъра за спогодби и медиация в гр. София, бул. „Цар Борис III” № 54, ет. 2, ст. 204.

Определението в прекратителната си част подлежи на обжалване с частна жалба в едноседмичен срок пред СГС, а в останалата си част е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____